

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. В., 24.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В. в публично заседание на седемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: С.Ж.С.

при участието на секретаря В.В.У.
като разглежда докладваното от С.Ж.С. Търговско дело № 20231300900025 по описа за 2023 година

С Решение №916 от 02.07.23г. по в.гр.д. №2928/2022г. САС е отменил на основание чл.240,ал.1,т.1 ГПК Решение №4 от 04.02.21г. по т.д. №67/20г. на ВОС и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав от фаза на първоначално връчване на ИМ с указания за процесуалните права на ответниците.

ОС-В. е сезиран с искова молба вх.№260346/25.09.2020г./по регистратурата на ОС-В./ от „Ю.Б.“ АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., район Витоша", ул. „Околовръстен път" №260, представлявано от Д.Ш. - Изпълнителен директор на „Ю.Б." АД и П.Н.Д. - Изпълнителен директор на „Ю.Б." АД, чрез адв. Д.Х.Е. със съдебен адрес: гр.С., ул. „Св. Св. Кирил и Методий" № 84, ет. 4 срещу: 1.А. И. С., ЕГН ***** от гр. В., в качеството ѝ на солидарен длъжник и наследник на Р.В.С., ЕГН *****, 2. В. Р. С., ЕГН ***** от гр. В., в качеството ѝ на наследник на Р.В.С., ЕГН ***** и 3.И. Р. С., ЕГН ***** от гр. В., в качеството ѝ на наследник на Р.В.С., ЕГН *****.

В исковата молба се твърди, че на 15.02.2007г. между „ДЗИ БАНК" АД /правоприемник „Ю.Б." АД, ЕИК *****/ от една страна като кредитор и от друга - В. Р. С., ЕГН ***** като кредитополучател и А. И. С., ЕГН ***** като солидарен длъжник е сключен Договор за ипотечен кредит с анютетни вноски № 30 от 15.02.2007г., с разрешен размер 63 000 лв. и краен срок за ползване и погасяване 19.02.2032г. Кредитът бил усвоен на дата 19.02.2007г. - Мемориален ордер 3574/ 19.02.2007г.

На дата 01.11.2007г. „ДЗИ БАНК" АД се вляло в „Ю.Б." АД, ЕИК ***** като по силата на посоченото вливане всички права и задължения на „ДЗИ БАНК" АД, включително вземанията и техните принадлежности , преминали изцяло в "Ю.Б." АД, включително и вземанията по настоящия Договор. Посочените обстоятелства и свързаните с извършените преобразувания актове били публични и се ползвали от презумпциите по чл. 7 ал. 1, респ. чл.

9 ал. 2 от ЗТРЮЛНЦ. респ. се считали за известни на съда при разрешаване на поставен пред него спор. Поради това и ищецът „Ю.Б.“ АД бил титуляр на процесите вземания.

Твърди се ,че договорът бил изменен и допълнен с 3 Допълнителни споразумения, както следва:

Допълнително споразумение от дата 30.10.2009г., с което по обща воля на страните е договорен период от 12 месеца за облекчено погасяване на дълга, а натрупаните към онзи момент задължения в просрочие за вноски по кредита за главница, лихви, такси и застраховки са натрупани към главницата, като нейният размер е преофомен.

Допълнително споразумение от дата 30.12.2010г., с което по обща воля на страните е договорен период от 12 месеца за облекчено погасяване на дълга, а натрупаните към онзи момент задължения в просрочие за вноски по кредита за главница, лихви и такси са натрупани към главницата, като нейният размер е преофомен.

Допълнително споразумение от дата 27.12.2013г., с което по обща воля на страните е договорен период от 12 месеца за облекчено погасяване на дълга, а натрупаните към онзи момент задължения в просрочие за вноски по кредита за главница, лихви и такси са натрупани към главницата, като нейният размер е преофомен.

На дата 19.09.2014г. кредитополучателите преустановили плащанията на дължимите по договора вноски за главница, а на дата 19.06.2014 г. и за лихва, като изпаднали в забава за задълженията си по договора за главница и лихва. Допуснати били просрочия на 73 вноски за главница за периода от 19.09.2014г. до 24.09.2020г. и на 76 вноски за лихва, за периода от 19.06.2014г. до 24.09.2020г. Допуснато било просрочие и на задължения за такси, разноски и застраховки, дължими за периода от 20.06.2014г. до 24.09.2020г. Съгласно чл. 8, ал. 1 от Договора при непогасяване, на която и да е вноска по кредита и при неизпълнение на което и да е поето от кредитополучателите задължение Банката можела едностранно да направи кредита изцяло и предсрочно изискуем, като за целта не било необходимо каквото и да е нейно волеизявление, адресирано до другата страна.

Към 24.09 2020г. задълженията по Договор 30/15.02.2007г. били общо в размер на 100 244.30 лв., от които:

- 63 528.32 лв. дължима главница по Договора, за периода от 19.09.2014Г. до 23.09.2020г.;

- 29 762.35 лв., дължима възнаградителна лихва съгласно чл. 3, ал. 1 от Договора за периода 19.06.2014г. до 23.09.2020г.;

- 5 487.05лв, дължима мораторна лихва съгласно чл. 3, ал.2 от Договора за периода 19.10.2014г. до 23.09.2020г.;

- 584.88лв. дължими такси съгласно чл. 3, ал. 4 от Договора за периода от 20.06.2014г. до 23.09.2020г.;

- 514.50лв., дължими застраховки съгласно чл. 5, ал. 3 от Договора за периода от 17.03.2015г. до 23.09.2020г.;

- 367.20лв., дължими нотариални такси за подновяване на вписаната ипотека - обезпечение по кредита, за периода от 09.01.2017г. до 23.09.2020г.

С оглед на допуснатите просрочил по Договора ищецът бил предприел действия по връчване на покани за доброволно изпълнение, като по реда на чл. 18, ал. 5 от ЗЧСИ било възложено на ЧСИ С.Н., рег. № 724 да осъществи връчването.

В процеса на връчване на поканата до Р.С. и след като била направена от съдебния изпълнител справка в НБД Население било установено, че кредитополучателят е починал на дата 24.01.2019г., като бил наследен от съпругата си - А. И. С., ЕГН *****, и двете си деца - В. Р. С., ЕГН ***** и И. Р. С., ЕГН *****. Поради това бил налице правен интерес за Банката да предяви иска си и срещу наследниците на Р.С.. в това им качество.

По отношение на поканата, адресирана до солидарния длъжник - А. И. С., ЕГН *****, връчителят на съдебния изпълнител бил посетил адреса три пъти, в рамките на няколко месеца, а именно: на дата 27.02.2020г., 12.03.2020г. и на 04.06.2020г., като не бил открил госпожа С. или лице, на което да връчи поканата. Направена била справка в НБД Население за постоянен и настоящ адрес на солидарния длъжник, като не бил установен друг и различен адрес. Поради това съгласно чл.47, ал. 2 ГПК било залепено уведомление на адреса на дата 09.06.2020г., като в продължение на двуседмичен срок никой не се е явил в кантората на ЧСИ С.Н., за да получи книгата.

До предявяване на настоящата искова молба задължението на кредитополучателите не било изпълнено, поради което с предявяване на иска се упражнявало правото на банката да обяви кредита за изцяло предсрочно изискуем. В този смисъл се сочи Решение N910/25.02.2020 по дело №16/2019 на ВКС, ТК, II т.о., съгласно което ако в исковото производство по реда на чл. 415, ал. 1 и чл. 422, ал. 1 ГПК, без значение дали предявеният иск е установителен или осъдителен, бъде установено, че потестативното право на кредитора да направи кредита предсрочно изискуем не е надлежно упражнено преди подаване на заявлението, то упражняването на това право се осъществявало в исковото производство и не можело да се отрече настъпването на изискуемостта на вземането.

Иска се от съда да бъде постановено решение срещу първата ответница А. И. С., ЕГН *****, в качеството ѝ на солидарен длъжник по Договора и наследник на Р.В.С., ЕГН 730126164., а срещу останалите две ответници В. Р. С., ЕГН ***** и И. Р. С., ЕГН *****, в качеството им на наследници на Р.В.С., ЕГН *****, да заплатят в полза на „Ю.Б.“ АД, ЕИК ***** сумата в общ размер на 79 500.44 - частично предявен иск от общия размер на задължението по Договора, а именно: 100 244.30 лева, както следва:

- 62 298.90 лева, дължима главница по договора за периода от 19.10.2015г. до 23.09.2020г., предявена частично от общия размер на задължението за главница, а именно: 63 528.32 лева, дължима главница по Договора, за периода от 19.09.2014г. до 23.09.2020г.;

- 12 391,92 лева, дължими възнаградителни лихви по Договора за периода от 19.10.2017г. до 23.09.2020г., предявени частично от общия размер на задължението за възнаградителни лихви, а именно: 29 762.35 лева, дължима възнаградителна лихва съгласно

чл. 3, ал. 1 от Договора за периода 19.06.2014г. до 23.09.2020г.;

- 4 276.47 лева, дължими мораторни лихви по Договора за периода от 19.10.2017г. до 23.09.2020г., предявени частично от общия размер на задължението за мораторни лихви, а именно: 5 487.05 лева, дължима мораторна лихва съгласно чл. 3, ал.2 от Договора за периода 19.10.2014г. до 23.09.2020г.;

- 165.95 лева, дължими такси по кредита за периода от 19.02.2018г. до 23.09.2020г., предявени частично от общия размер на задължението за такси по Договора, а именно: 584.88 лева, дължими такси съгласно чл. 3, ал. 4 от Договора за периода от 20.06.2014г. до 22.09.2020г.

- 367.20 лева дължими нотариални такси за направени разноси по подновяване на ипотеката - представляваща обезпечение по договора, дължими за периода от 09.01.2017г. до 23.09.2020г., ведно със законната лихва за забава от предявяване на исковата молба до окончателното заплащане на задължението. Претендира се присъждане на направените по делото разноси. Представя доказателства. Прави доказателствени искания.

В законния едномесечен срок по чл.131 ГПК от ответниците са постъпили отговори на исковата молба.

С ОИМ вх.№260720/22.08.2023г. ответникът А. И. С., чрез адв.-пълномощник М. Е. А. от САК, изразява становище за допустивост на предявените искове. По същество оспорва исковете като неоснователни. Оспорва изцяло наведените фактическите твърдения на ищеца.

Счита, че в качеството си на наследник, отговорността □ е ограничена до частта от наследството която ѝ се полага и не се разпростира върху пълният размер на задълженията.

Твърди, че предсрочна изискуемост е настъпила с връчването на поканата за доброволно изпълнение (24.06.2020г.), а не с връчването на копие от исковата молба. В тази насока излага, че предсрочната изискуемост е относима към настъпването на изискуемостта на вземането, в частта в която изискуемост все още не е настъпила, позовавайки се на т.1.1 от ТР №8/2017г. на ОСГТК на ВКС.

Прави възражение за изтекла погасителна давност по отношение на всички задължения с падеж до 25.09.2017г.

Прави възражение за нищожност на клаузите от допълнителните споразумения, в частта с която лихвите и таксите са натрупани към главницата, като неравноправни наложени от банката като икономически по-силната страна, като посочва: 1. Клаузата на чл. IV от Допълнително споразумение от дата 30.10.2009г.,

2. клаузата на чл. 3 от Допълнително споразумение от дата 30.12.2010г.

3. клаузата на чл. 3 от Допълнително споразумение от дата 27.12.2013г.

Посочва, че потребител е всяко физическо лице отговарящо на дефиницията по § 13, т. 1 от ДР на ЗЗП.

Сочи, че в качеството си на солидарен длъжник е поела отговорност при условията на първоначално сключения договор, но не се е съгласявала да отговаря при така утежнените условия.

Оспорва размера на предявените вземания. В тази насока твърди, че ищецът образувал изпълнително дело №357 от 2021 г. по описа на ЧСИ С.Н. с рег. №898, район на действие ОС В.. По изпълнителното производство били събрани значителни суми, които следва да бъдат отчетени при определяне размера на задължението. Позовава се на дадените разяснения в Тълкувателно решение 3/2017 г. от 27.03.2019 г. по т.д. № 3/2017 г. на ОСГТК на ВКС при определяне размерът на вземането на кредитора при предсрочна изискуемост по договор за заем/кредит.

Отправя искане за отхвърляне на предявените икове. Прави доказателствени искания. Иска присъждане на направените разноски.

С депозирания ОИМ вх.№260721/22.08.2023г. ответниците В. Р. С., ЕГН ***** и И. Р. С., ЕГН *****, чрез адв.-пълномощник М. Е. А. от САК, изразяват становище за допустимост на предявените икове. По същество оспорват исковете като неоснователни. Оспорват изцяло наведените фактическите твърдения на ищеца, като се твърди, че: 1. В. Р. С. не е страна по Договор за ипотечен кредит с анюитетни вноски № 30 от 15.02.2007г., с разрешен размер 63 000 лв.и краен срок за ползване и погасяване 19.02.2032г., не е сключвала посочения договор и не е усвоявала суми по него.; 2. Те не са правоприемници на кредитополучателя-техен баща, поради извършения от всяка от тях отказ от наследство, вписани в особената книга за отричане от наследство на РС- В., съгласно представените удостоверения.

Излагат принципно становище, че при наследяване всеки от наследниците отговаря за задълженията на наследодателя разделно, и отговорността е ограничена до частта от наследството, която се полага на наследника и не се разпростира върху пълният размер на задълженията.

Считат, че по отношение на тях предсрочна изискуемост не е настъпила, тъй като поканата за доброволно изпълнение /ПДИ/, не е получена от надлежна страна. Сочат, че приложената към делото покана била адресирана до техния починал баща, а не до тях двете, поради което не можело да се счита за получена от тях.

По отношение на заявената от ищеца предсрочна изискуемост на претендираното вземане изразяват становище, че предсрочната изискуемост е относима към настъпването на изискуемостта на вземането, в частта в която изискуемост все още не е настъпила. В тази насока се позовават на т.1.1 от ТР №8/2017г. на ОСГТК на ВКС.

Правят възражение за изтекла погасителна давност на всички задължения с падеж до

25.09.2017г.

Правят възражение за нищожност на клаузите от допълнителните споразумения, в частта с която лихвите и таксите са натрупани към главницата, като неравноправни наложени от банката като икономически по-силната страна, като посочва: 1. Клаузата на чл. IV от Допълнително споразумение от дата 30.10.2009г.; 2. клаузата на чл. 3 от Допълнително споразумение от дата 30.12.2010г.; 3. клаузата на чл. 3 от Допълнително споразумение от дата 27.12.2013г. Посочва, че потребител е всяко физическо лице отговарящо на дефиницията по § 13, т. 1 от ДР на ЗЗП.

Оспорват размера на предявените вземания. Твърдят, че ищецът образувал изпълнително дело №357 от 2021 г. по описа на ЧСИ С.Н. с рег. №898, район на действие ОС В.. По изпълнителното дело били събрани значителни суми, които следва да бъдат отчетени при определяне размера на задължението. Позовават се на дадените разяснения в Тълкувателно решение 3/2017 г. от 27.03.2019 г. по т.д. № 3/2017 г. на ОСГТК на ВКС при определяне размерът на вземането на кредитора при предсрочна изискуемост по договор за заем/кредит.

Отправят искане за отхвърляне на предявените искове. Представят доказателства. Правят доказателствени искания. Искат присъждане на направените разноски.

В.ският окръжен съд, като взе предвид постъпилата искова молба, становището на ответната по делото страна и съобразявайки всички данни по делото в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

Видно от приложеното по настоящото дело т.д.№67/2020г. по описа на ОС-В. исковата молба на Ю.Б. АД с ЕИК ***** е с вх.№260346/25.09.2020г. /по регистратурата на ОС-В./ по която е било образувано т.д.№67/2020г. по описа на ОС-В., приключило с постановено Решение №4/04.02.2021г. Решението е обжалвано пред САС. САС с Решение №916 от 02.07.23г. по в.гр.д. №2928/2022г. по описа на същия съд е отменил на основание чл.240,ал.1,т.1 ГПК Решение №4 от 04.02.21г. по т.д. №67/20г. на ВОС и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на ОС-В. от фаза на първоначално връчване на ИМ с указания за процесуалните права на ответничките.

От приложения към ИМ Договор за ипотечен кредит с анюитетни вноски № 30 от 15.02.2007г. се установява, че между „ДЗИ БАНК“ АД – кредитор/Банката/ и Р.В.С. ЕГН: ***** - кредитополучател и А. И. С., ЕГН ***** - солидарен длъжник е възникнало валидно правоотношение по договор за банков кредит, по силата на който Банката се е задължила да предостави на кредитополучателя кредит в размер на 63 000лева, предназначена за потребителски нужди за срок от 300 месеца, а кредитополучателят е поел задължение да върне заетата сума до15.03.2032г. на равни месечни вноски от по 445.27лв всяка, дължими ежемесечно, считано от датата на усвояване на кредита.

Съгласно чл.3 от договора кредитополучателят заплаща на кредитора лихва

уговорена като фиксиран лихвен процент в размер на 7%, като при просрочие на погасителна вноска, просрочената част от главницата се олихвява с лихва за просрочие, включваща, уговорената лихва плюс наказателна надбавка в размер от 15 пункта годишно, до окончателно изплащане на просрочената сума.

Също така кредитополучателят се е задължил за заплати на кредитора еднократна комисионна в размер на 1,5% върху размера на кредита преди усвояването му и 0,10% върху остатъка от кредита, платима в началото на всяка следваща година.

За обезпечаване на всички вземания на кредитора кредитополучателя и солидарния длъжник са се задължили да учредят в негова полза първа по ред договорна ипотека върху посочените недвижими имоти, съгласно чл.5, както и чрез издаване на запис на заповед от кредитополучателя и авалирана от солидарния длъжник.

Съгласно чл.8, т.1 от договора страните са уговорили, че Банката има право да обяви предсрочна изискуемост на кредита, ведно с лихвите и разноските в пълен размер при нарушение /неизпълнение/ от страна на кредитополучателя изразяващо се в нарушение на което и да е условие по договора, както и при просрочие на лихва през гратисния период или на погасителна вноска по кредита за всеки един от договорените падежи.

В чл.9, ал.3 от договора е уговорено, че кредитополучателят дава неотменното си и безусловно съгласие, при промяна на пазарните условия, Банката едностранно да промени лихвения процент по кредита, за което ще бъде уведомен в едноседмичен срок на адреса за кореспонденция.

Страните не спорят, че кредитната сума от 63 000лв. е усвоена, получена от кредитополучателя Р.В.С. на дата 19.02.2007 г., което се установява и от приложения Мемориален ордер №3574/19.02.2007 г. към ИМ/л.12/.

Съдът приема, а и не е спорно между страните, че ищецът „Ю.Б.“ АД, ЕИК ***** /с предишно наименование Юробанк И Еф Джи България“ АД/ е правопреемник на „ДЗИ БАНК“ АД - кредитор по процесния договор, поради което има качеството на кредитор по отношение на ответниците.

С допълнително споразумение от 30.10.2009 г. между страните е договорен 12 месечен период на облекчено погасяване, съгласно нов погасителен план, при фиксирана годишна лихва от 5.82%, а след изтичане 12месечния период общият дълг ще се олихвява с фиксирана годишна лихва от 10.9%, като при неплащане на две поредни вноски кредитополучателят губи правото на облекчето условие. Съгласно т.IV извършвано преоформяне на дълга, чрез натрупване на просрочената главница по т.I.1 – 174.58лв. и на просрочената лихва по т.I.2 – 1160.85лв., след приспадане на внесената сума от 300лв. по т.III, към главницата, при което главницата се увеличава прогресивно, а това рефлектира върху размера на възнаградителната и наказателна лихва.

С допълнително споразумение от 30.12.2010 г. между страните е договорен 12 месечен период на облекчено погасяване, съгласно нов погасителен план, при фиксирана годишна лихва за периода от 5.97%, а след изтичане 12-месечния период общият дълг ще се олихвява с Базов лихвен процент /БЛП/ на Банката за жилищни кредити в съответната валута плюс лихвена надбавка в размер на 1.17 пункта, като при неплащане на две поредни вноски кредитополучателят губи правото на облекчено условие. Посочено е, че действащият БЛП на Банката за жилищни кредити не подлежи на договаряне и промените в него стават незабавно задължителни за страните, като договорените надбавки не се променят. Уведомяването на кредитополучателя е чрез оповестяване на размера на БЛП в банковите салони. Съгласно чл.3 и чл.5 е извършвано служебно от Банката преоформяне на дълга, чрез натрупване на сумите по чл.2,ал.1,т.1-4 от просрочената главница, просрочената лихва, просрочени такси и натрупаната и непогасена през периода на облекчено погасяване лихва към редовната главница, при което главницата се увеличава прогресивно, а това рефлектира върху размера на възнаградителната и наказателна лихва.

С допълнително споразумение от 27.12.2013 г. между страните е договорен 12 месечен период на облекчено погасяване, на равни месечни вноски от по 400лв, през който период върху дълга ще се начислява годишна лихва в размер на сбора на действащия към тази дата Референтен лихвен процент /РЛП/ ПРАЙМ на Банката за жилищни кредити в съответната валута плюс надбавка в размер на 2.68 пункта. След изтичане на периода на облекчено погасяване дълга се олихвява с годишна лихва, размер на сбора от Референтен лихвен процент ПРАЙМ на Банката за жилищни кредити плюс надбавка от 6.52 пункта, като е посочено, че към дата на споразумението РЛП Прайм е 4.9%. Съгласно чл.3 и чл.5 е извършвано служебно от Банката преоформяне на дълга, чрез натрупване на сумите по чл.2,ал.1,т.1-4 от просрочената главница, просрочената лихва, просрочени такси и натрупаната и непогасена през периода на облекчено погасяване лихва към редовната главница, при което главницата се увеличава прогресивно, а това рефлектира върху размера на възнаградителната и наказателна лихва. При неплащане изцяло или частично на две последователни дължими месечни погасителни вноски през периода на облекчено погасяване на дълга Банката едностранно преоформя дълга съгласно условията на чл.5 от споразумението.

С т.IX от Допълнително споразумение от 30.10.2009г., чл.12 от Допълнително споразумение от 30.12.2010г. и чл.12 от Допълнително споразумение от 27.12.2013г. е въведена месечна такса за администриране на просрочен кредит, дължима при забава на плащането на една или повече месечни погасителни вноски, в размер според тарифата на банката, за покриване на административни разходи свързани с извършваните от нея действия по просрочените плащания, като например телефонни обаждания, изпращане на напомнителни писма и др.

От приложеното по делото Удостоверение за наследници, издадено от Община В. на 04.02.2019г., се установява, че кредитополучателят Р.В.С. е починал на 24.01.2019г. и е оставил законни наследници ответниците по делото А. И. С.-съпруга и солидарен длъжник по процесния договор за кредит, В. Р. С.-дъщеря и И. Р. С. – дъщеря.

Видно от приложените по делото удостоверения с изх.№336/22.06.2021г./л.38/ и изх. № 336/22.06.2021г./л.39/, издадени от РС-В. въз основана на постановени определения от 21.06.2021г. по ч.гр.д.№1298/2021г. и ч.гр.д.№1299/2021г. по описа на ВРС, ответниците И. Р. С. и В. Р. С. са извършили отказ от наследството оставено от починалия Р.В.С. – техен баща и кредитополучател по процесния договор за кредит.

От назначената и приета по делото съдебно-икономическа експертиза се установява, че кредитната сума от 63000лв. е усвоена от кредитополучателя Р.С. на 19.02.2007г. Кредитът не е обслужван редовно – извършвани са частични плащания на месечните вноски или изобщо не са внасяни такива. Последната внесена сума за погасяване на задълженията по кредита е на 04.12.2014г. в размер на 143.86лв., като след тази дата не са извършвани никакви плащания.

Съгласно заключението просрочените задължения по договора за кредит, съобразно приложение №1 е както следва: вземанията за главница са в просрочие от 19.01.2014 г.; за възнаградителни лихви са в просрочие от 19.06.2014 г.; за наказателни лихви са в просрочие от 19.10.2014 г.; за такси са в просрочие от 19.06.2014 г.; за застрахователни премии са в просрочие от 17.03.2015г.;

Размерът на неиздължените задължения по договора за кредит по пера - главница, лихви, такси, застраховки и нотариални такси към дата 24.09.2020 г., съгласно извършения от експертизата анализ в Приложение № 1 към заключението на предоставените банкови извлечения, касаещи усвояването на кредита, начисляването на лихви, такси, застрахователни премии по застраховка имущество е:

Главница: Усвоен размер на кредита до 24.09.2020 г. - 67 550,77 лева. Погасени задължения по главницата до 24.09.2020 г. - 4 022.45 лева. Непогасени задължения по главницата до 24.09.2020 г. - 63 528.32 лева.

Възнаградителни лихви: Начислени възнаградителни лихви 19.02.2007 г. до 24.09.2020 г. - 68 891.23 лева. Изплатени възнаградителни лихви от 19.02.2007 г. до 24.09.2020 г. - 39 128.88 лева. Неплатени възнаградителни лихви от 19.06.2014 г. до 24.09.2020 г. - 29 762.35 лева.

Наказателни лихви: Начислени наказателни лихви от 21.08.2007 г. до 24.09.2020г. -5 546.45 лева. Изплатени наказателни лихви от 21.08.2007 г. до 24.09.2020 г. - 59.40 лева. Неплатени наказателни лихви от 19.10.2014 г. до 24.09.2020 г. –

5 487,05 лева.

Такси: Начислени такси от 19.09.2009 г. до 24.09.2020 г. са 1 530,97 лева.

Изплатени такси от 19.09.2009 г. до 19.05.2014 г. са 946.09 лева. Неплатени такси към 24.09.2020 г. са 584.88 лева.

Застрахователни премии: Начислени застрахователни премии от 16.03.2012 г. до 24.09.2020 г. са 910,02 лева. Изплатени застрахователни премии от 16.03.2012 г. до 19.03.2014 г. са 395.52 лева. Неплатените застрахователни премии към 24.09.2020 г. са 514.50 лева.

Начислени и неплатени нотариални такси от 09.01.2017 г. до 24.09.2020 г. са 367,20 лв.

Като неиздължените вноски по счетоводните книги на Банката към 24.09.2020 г., възлизат, както следва: Неиздължен размер за главница с настъпил падеж - 10 112,53 лв. - 81 броя вноски, с начало на просрочие 19.01.2014 г.; Неиздължен размер за възнаградителни лихви с настъпил падеж - 29 762,35 лв. - 76 броя пълни вноски и една частично погасена с начало на просрочие 19.06.2014 г.; Неиздължен размер за наказателни лихви с настъпил падеж - 5 487,05 лв. - 71 броя пълни вноски с начало на просрочие 19.10.2014 г.; Неиздължен размер за такси с настъпил падеж - 584,88 лв. - 76 броя пълни вноски с начало на просрочие 19.06.2014 г.; Неиздължен размер за застрахователни премии по имуществена застраховка с настъпил падеж - 514,50 лв. - 6 броя пълни вноски с начало на просрочие 17.03.2015г.

Вещото лице е констатирано, че след 24.09.2020 г. - датата на извлечението не са извършвани погасявания по кредита.

Съгласно т.5.3. от заключението размерът на непогасените задължения по кредита за главница, възнаградителна и наказателна лихва, такси и застраховки към 24.09.2020 г. и към датата на исковата молба преизчислени според възнаградителната лихва, определена при лихвен процент, прилаган по време на действие на договора и без да се вземат предвид извършените капитализации, са както следва:

Главница: Усвоен размер на кредита до 24.09.2020 г. е 63 000,00 лева. Погасени задължения по главницата до 24.09.2020 г. са 3 591.60 лева. Непогасени задължения по главницата до 24.09.2020 г. са 59 408.40 лева.

Възнаградителни лихви: Начислени възнаградителни лихви 19.02.2007 г. до 24.09.2020 г. са 68 635.64 лева. Изплатени възнаградителни лихви от 19.02.2007 г. до 24.09.2020 г. са 35 098.01 лева. Неплатени възнаградителни лихви от 19.06.2014 г. до 24.09.2020г. са 33 537.63 лева.

Наказателни лихви: Начислени наказателни лихви 21.08.2007 г. до 24.09.2020г. са 5 546.45 лева. Изплатени наказателни лихви от 21.08.2007 г. до 24.09.2020 г. са 49.55 лева.

Такси: Начислени такси от 19.09.2009 г. до 24.09.2020 г. са 1 530,97 лева. Изплатени

такси от 19.09.2009 г. до 19.05.2014 г.- 868.09 лева. Неплатени такси към 24.09.2020 г. - 662.88 лева. □

Застрахователни премии: Начислени застрахователни премии от 16.03.2012 г. до 24.09.2020 г. - 910,02 лева. Изплатени застрахователни премии от 16.03.2012 г. до 19.03.2014 г. - 395.52 лева. Неплатени застрахователни премии към 24.09.2020 г. – 514.50лв.

Нотариални такси: Начислени нотариални такси от 09.01.2017 г. до 23.09.2020 г. - 367,20 лева. Неплатени нотариалнитакси към 24.09.2020 г. - 367.20 лева.

Съгласно т.5.4. от заключението размерът на непогасените задължения по кредита за главница, възнаградителна и наказателна лихва, такси и застраховки към 24.09.2020 г. и към датата на исковата молба, преизчислени според възнаградителната лихва определена при подписване на договора за кредит, са както следва:

Главница:Усвоен размер на кредита до 24.09.2020 г.- 63 000,00 лева.

Погасени задължения по главницата до 24.09.2020 г. - 3 591.60 лева. Непогасени задължения по главницата до 24.09.2020 г. - 59 408.40 лева.

Възнаградителни лихви: Начислени възнаградителни лихви 19.02.2007 г. до 24.09.2020 г. - 55 031.66 лева. Изплатени възнаградителни лихви от 19.02.2007 г. до 24.09.2020 г. - 35 098.01 лева. Неплатени възнаградителни лихви от 19.06.2014 г. до 24.09.2020 г. - 19 933.65 лева.

Наказателни лихви: Начислени наказателни лихви 21.08.2007 г. до 24.09.2020г. -7 283.62 лева. Изплатени наказателни лихви от 21.08.2007 г. до 24.09.2020 г. - 49.55 лв. Неплатени наказателни лихви от 19.10.2014 г. до 24.09.2020 г. - 7 234,07 лева.

Такси: Начислени такси от 19.09.2009 г. до 24.09.2020 г. са 1 530,97 лева. Изплатени такси от 19.09.2009 г. до 19.05.2014 г.- 868.09 лева. Неплатени такси към 24.09.2020 г. - 662.88 лева. □

Застрахователни премии: Начислени застрахователни премии от 16.03.2012 г. до 24.09.2020 г. - 910,02 лева. Изплатени застрахователни премии от 16.03.2012 г. до 19.03.2014 г. - 395.52 лева. Неплатени застрахователни премии към 24.09.2020 г. – 514.50лв.

Нотариални такси: Начислени нотариални такси от 09.01.2017 г. до 23.09.2020 г. - 367,20 лева. Неплатени нотариалнитакси към 24.09.2020 г. - 367.20 лева.

Вещото лице е констатирано, че по образувано от ищеца изп.дело№ 357/ 2021г. по описа на ЧСИ С.Н., рег.№ 898 и район на действие ОС - В. срещу длъжниците и настоящи ответници през периода от 11.06.2021г. до 21.08.2023г. от В. Р. С. е събрана сумата в общ размер на 17 847.57 лева, разпределени, както следва: 16 491,72 лв. - преведени на взыскателя, 30лв.-банкови такси и 1306.47лв.- такси за ЧСИ.

По делото са приложени два фиша за работна заплата на ответницата В. Р. С., от

които се установява, че за м.януари 2022г. от полагащото се трудово възнаграждение по запор е удържана сумата от 401.55лв., а през м.януари 2023г. по запор е удържана сумата от 900.68лв. Съпоставено с констатациите на вещото лице по СИЕ се установява, че тези суми са постъпили по изп.дело № 357/ 2021г. по описа на ЧСИ С.Н. съответно на 11.02.2022г.- 401.55лв. и на 14.02.2023г.- 900.69лв.

При тези данни ВОС достига до следните правни изводи:

Предявени са обективно съединени осъдителни иски с правно основание чл.79 ЗЗД във вр. чл.430-432 ТЗ и чл.86 ЗЗД.

Съгласно чл. 430 ТЗ, с договора за банков кредит, банката се задължава да отпусне на заемателя парична сума за определена цел и при уговорени условия и срок, а заемателят се задължава да ползва сумата съобразно уговореното и да я върне след изтичане на срока. Следователно, подлежащите на установяване факти са възникнали в полза на ищеца, вземане по главния дълг в резултат на сключен договор за банков кредит с твърдяно съдържание; предоставяне на паричната сума на кредитополучателя по договора за банков кредит и настъпване на падежа на задължението за връщане на вноските по кредита.

В същото време договорът за банков кредит по дефиниция е лихвоносен – съгласно чл. 430, ал. 2 ТЗ. Поради това следва да се приеме, че в отношенията между страните се прилагат тези уговорки, които не са обявени за нищожни и които са постигнати при съвпадение на насрещно изразени волеизявления.

За уважаването на предявените осъдителни иски е необходимо ищецът да докаже качеството си на кредитор по валидно кредитно правоотношение с ответната страна, че ответника –длъжника е неизправна страна, че кредитора –ищеца е упражнил надлежно потестативното си право на кредитор да направи кредита предсрочно изискуем .

Съдът намира за доказано, че процесният договор е в изискуемата от закона писмена форма (430, ал. 3 ТЗ), при сключването му не е опорочена волята на нито една от страните и е валиден. Установява се от приетата по делото съдебно-икономическа експертиза, че договорената сума в размер на 63 000лева е усвоена на 19.02.2007г. от кредитополучателя – Р.В.С., което обстоятелство не е оспорено от ответниците. Поради това съдът приема, че банката е изпълнила задължението си по договора да предостави на кредитополучателя Р.В.С. уговорената в договора за кредит сума, а за последния е възникнало задължението да я върне на 300 равни месечни вноски с падеж 19-то число на месеца. В случая не е спорно, че ответницата А. И. С. е солидарен длъжник по процесния договор. Със сключването на договора от нейна страна същата се е задължила да отговаря наравно с кредитополучателя при условията на процесния договор за ипотечен кредит с анюитетни вноски и допълнителните споразумения към договора, което е в съответствие на нормата на чл.121 от ЗЗД. Кредитополучателят Р.В.С. е починал на 24.01.2019г., поради което отговорността за погасяване на задълженията по договора е на солидарния длъжник – ответницата А. И. С., която има и качеството наследник-преживяла съпруга на починалия кредитополучател,

доколкото не твърди да се е отказала от оставеното от него наследство.

По отношение на ответниците В. Р. С. и И. Р. С. съдът намира, че по делото не се доказва качеството им на длъжници по процесния договор, възникнало по силата на наследственото правоприемство, като законни наследници-деца на починалия кредитополучател Р.В.С., доколкото от приложените към ОИМ удостоверения, издадени от РС-В., безспорно се установява, че същите са се отрекли-отказали от оставеното от баща им наследство, надлежно вписани в особените книги на съда. С молба от 25.10.2023г. от ищцовата страна са наведени твърдения за недействителност на отказите от наследство, съдът квалифицирал това възражение като такова за нищожност на отказите поради предшестващо го приемане. Въз основа на данните от делото съдът приема, че възражението е неоснователно и недоказано. Като краен извод настоящият състав приема, че отказите от наследство направен от двете ответнички-деца на кредитополучателя са действителни и са произвели действие. Ищецът не ангажира по делото доказателства, от които да се установява, че същите са извършили действия с наследствено имущество, което предполага приемане на наследството на кредитополучателя Р.С. от тяхна страна и преди извършените откази от наследство на същия, поради което наведеното от него възражение на нищожност на отказите от наследство остана недоказано.

За пълнота следва да се отбележи, че отказът от наследство е едностранно изявление, за което ЗН предвижда специални, императивни правила за форма, съдържание, действие и последици. Приемането и отказът от наследство произвеждат действие от откриване на наследството, съгласно чл. 48 и чл. 52 ЗН и са безусловни и неоттегляеми по аргумент от чл. 54 ЗН., поради което е недействителен отказът от наследство, ако преди това наследникът е приел наследството изрично, или чрез конклюдентни действия, показващи по недвусмислен начин воля за това. Съгласно разясненията, дадени в ПП-7-73, т. 3 "д" самостоятелен иск за установяване нищожност на направен отказ от наследство няма, защото нищожния отказ не произвежда действие. Отказалият се от наследство, респективно наследниците му до колкото това е имуществено наследимо право, могат да предявят иск за делба на наследство, или друг иск за собственост, в който да упражнят правата си като наследници, позовавайки се на нищожността на отказа./ В този смисъл са разясненията в Решение № 108 от 14.05.2016 г. на ВКС по гр. д. № 5913/2015 г., I г. о., ГК, докладчик съдията Б.Д./.

Ето защо, предявените искове срещу ответниците В. Р. С. и И. Р. С. следва да бъдат отхвърлени, като неоснователни и недоказани.

Съдът намира, че клаузите на чл.IV от Допълнително споразумение от 30.10.2009г., чл.3 от Допълнително споразумение от 30.12.2010г. и чл.3 от Допълнително споразумение от 27.12.2013г., в които е предвидено, че натрупаните към дата на споразуменията просрочени задължения за вноски по кредита за главница лихви и такси се преоформят чрез натрупването им към главницата са нищожни. Това е така, тъй като прибавянето към размера на редовната главница на просрочени задължения за лихви, върху които се начислява възнаградителна лихва, представлява анатоцизъм по см. на чл. 10, ал. 3 ЗЗД, а той

е допустим само между търговци на основание чл. 294, ал. 1 ТЗ, какъвто не е настоящият случай.

Доколкото с разпоредбата на чл. 13 от Наредба № 9 от 03.04.2008 г. за оценка и класификация на рисковите експозиции на банките и установяване на специфични провизии за кредитен риск (отм. ДВ бр. 40 от 13.05.2014 г.) актуална към датите на сключване на посочените допълнителни споразумения, е дадена възможност за реструктурирането на дълга на длъжника, който има финансови затруднения, то идеята е била да се направи възможно изпълнението на задълженията му, а не да се утежни неговото състояние чрез олихвяване на просрочени задължения за лихви, такси и застраховки, вкл. чрез прибавянето им към главницата по кредит, както и напросрочена гланица, върху който се начислява възнаградителна лихва. Това не е финансова отстъпка, а условие за бързото нарастване на дълга. Реструктурирането на дълга не следва да включва олихвяване на просрочени задължения, поради което и посочената по - горе Наредба № 9, не представлява допустима и предвидена в наредба на БНБ възможност за олихвяване на просрочени задължения. В този смисъл е и последователната практика на ВКС, обективизирана в решение № 66/ 29.07.2019 г. по т. д. № 1504/ 2018 г., решение № 30 от 20.05.2020 г. по т. д. № 739/ 2019 г., решение № 118/ 11.12.2020 г. по т. д. № 2278/ 2019 г., решение № 132/ 13.01.2021 г. по т. д. № 2195/2019 г. и решение № 60091/27.09.2021 г. на ВКС по т. д. № 1345/2019 г. Предвид изложеното, уговорките в сключените допълнителни споразумения с починалия кредитополучател Р.С. и ответницата А. С.-солидарен длъжник, като физически лица - потребители, за увеличаване на главницата, чрез прибавяне на просрочена главница, изтекли лихви, такси и застраховки и начисляване върху тях на възнаградителни лихви, са нищожни на основание чл. 26, ал. 4 вр. с чл. 10, ал. 3 ЗЗД, поради което и ищецът не може да претендирана връщане на главница по кредита над усвоената от кредитополучателя Р.В.С.. Нищожните клаузи не пораждат правни последици и следователно не обвързват страните по сделката. Извършеното от банката, изменение /преоформяне/ на дълга по процесния договор за банков кредит след датата на сключване на договора не може да произведе действие спрямо ответницата А. С..

Относно уговорената възнаградителна лихва липсват данни да е променена едностранно от банката. Съдът констатира, че размера на възнаградителната лихва е изменен с подписаните от страните допълнителни споразумения, като клаузите относно възнаградителната лихва са ясни и разбираеми, поради което не са нищожни.

Неизпълнението на договора за кредит от страна на кредитополучателя Р.С. и солидарния длъжник-ответницата А. С. се установява от заключението на СИЕ. Съгласно заключението просрочените задължения по договора за кредит към 24.09.2020г., са както следва: за главница от 19.01.2014 г. -81 броя вноски; за възнаградителни лихви от 19.06.2014 г.- 76 броя вноски; за наказателни лихви от 19.10.2014 г.- 71 броя пълни вноски; за такси са в просрочие от 19.06.2014 г.; за застрахователни премии са в просрочие от 17.03.2015г.

Предвид установеното неизпълнение на повече от една падежна вноска и съгласно чл.8 от договора за кредит за ищеца е възникнало потестативното правото да направи целия кредит предсрочно изискуем.

В случая ищецът е упражнил потестативното право да обяви кредита за изцяло изискуем с депозиране на исковата молба в съда. Видно от съдържанието на ИМ изявлението на кредитора-ищеца за обявяване на кредита изцяло за предсрочно изискуем е инкорпорирано в исковата молба. Следователно изявлението е породило правни последици с връчването на препис от исковата молба с приложенията към нея на ответника А. И. С. на 31.07.2023г., като в случая са налице и предвидените в договора за кредит обективни предпоставки за загубване преимуществото на срока, доколкото от СИЕ безспорно се доказва, че считано от 19.01.2014 г. не са извършвани плащания по кредита и до предявяване на ИМ

не са погасени посочените по-горе брой вноски за главница, договорна лихва, наказателна лихва, такси и застрахователни премии.

Относно определяне размера на непогасените задължения по кредита и приетите за нищожни клаузи от допълнителните споразумения, настоящият състав възприема варианта на заключението по приетата СИЕ без да се вземат предвид извършените капитализации и при възнаградителна лихва при лихвен процент, прилаган по време на действие на договора и анализа на вещото лице по Приложение №3. Съгласно този вариант непогасените задължения на ответницата А. И. С. по процесния договор за кредит към 24.09.2020г.и към датата на исковата молба, са както следва: главница в размер на 59 408.40лв.; възнаградителни лихви в размер на 33 537.63 лв.; наказателни лихви в размер на 5496.90лв.; такси в размер на 662.88лв.; застрахователни премии в размер на 514.50лв.; нотариални такси 367.20лв.

Съгласно т.2 на Тълкувателно решение № 3 от 27.03.2019 г. на ВКС по т. д. № 3/2017г., ОСГТК, размерът на вземането на кредитора при предсрочна изискуемост по договор за заем/кредит следва да се определи в размер само на непогасения остатък от предоставената по договора парична сума (главницата) и законната лихва от датата на настъпване на предсрочната изискуемост до датата на плащането.

Предвид изложеното, законна лихва за забава върху неплатената главница следва да се присъди, считано от 31.07.2023г.-настъпване на предсрочната изискуемост на кредита с връчване на препис от исковата молба и приложенията на ответницата А. С..

Настоящият състав намира за неоснователно наведеното възражение на ответницата А. С., че претендираните от ищеца вземания са погасени по давност. В случая вземанията на ищеца са по сключен с ответника договор за кредит с краен срок за погасяване на кредита 15.03.2032г., а предсрочната изискуемост на кредита е настъпила в хода на производството на 31.07.2023г.- получаване на исковата молба и приложенията към нея от ответницата А. С.. Задължението на кредитополучателя, респективно солидарния длъжник, е еднократно по естеството си задължение за връщане на получената заемна сума и плащане на цената. Съгласно мотивите на тълкувателното решение по тълк.дело №5/2019 на ОСГТК на ВКС, задължението по договора за кредит е само едно и крайният срок за погасяването му е падежът на последната разсрочена вноска или моментът, в който е обявена предсрочната изискуемост на кредита. При уговорката плащането да се извършва на вноски с различни падежи, не се касае за периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. „в” ЗЗД. Приема се, че в този случай задължението се погасява на части, в интерес на длъжника и въз основа на изрично дадено съгласие от страна на кредитора, по аргумент от разпоредбата на чл. 66 ЗЗД. При уговорка за разсрочване на части на едно по правило еднократно задължение, простира само длъжникът, след като вече кредиторът е изпълнил, а този факт сам по себе си не е достатъчен, за да определи изпълнението като периодично. Поради това при постигнато съгласие плащането на дължимата сума да е разделено на погасителни вноски с падежи на определени дати, отделните вноски не стават автоматично сбор от отделни, периодично дължими плащания.

От друга страна, предявените суми не са погасени по давност и с оглед на заявените с петитума на исковата молба периоди.

С оглед на изложените по-горе съображения и предвид заявления с исковата молба размер на претендираните вземания, по предявените частични искове с правно основание чл.79 ЗЗД във вр. чл.430-432 ТЗ и чл.86 ЗЗД срещу ответницата А. И. С. следва да се уважат за следните размери: главница в размер на

59 408.40лв., а в останалата част до сумата от 62298.90 лв. иска следва да бъде отхвърлен.; възнаградителни лихви в размер на 12 391.92 лв.; наказателни лихви в размер на 4276.47лв.; такси в размер на 165.95лв. за периода от 19.02.2018г. до 23.09.2020г.; нотариални такси

367.20лв. дължими за периода от 09.01.2017г. до 23.09.2020г. главница по договора за кредит, е изцяло основателен.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответницата А. следва да заплати на ищеца сумата 3264.60 лева разноски по производството, изчислени съобразно уважения размер на исковите. Съдът приема за установени и доказани направени разноски от ищеца по настоящото производство за заплатени държавни такси -3187.77лв. и 200лв. – депозит за вещо лице. На ищеца не се следва присъждане на разноските направени по т.д.67/2020г. на ВОС, т.к. постановеното по това дело решение е отменено с Решение №916 от 02.07.23г. по в.гр.д. №2928/2022г. на САС и е върнал делото за ново разглеждане от фаза искова молба.

На основание чл.78, ал.3 от ГПК ответниците имат право на разноски съразмерно на отхвърлената част от исковите. Съдът констатира, че ответниците А. И. С. и И. Р. С. не са извършили разноски по производството. На ответницата В. Р. С. следва да се присъдят направените разноски по производството, съобразно приложения списък по чл.80 ГПК и доказателствата по делото, в общ размер на 7 803.89лв., от които 3000лв. с ДДС-адв.възнаграждение и 1583.89 лв. - държавна такса по в.гр.д. №2928/2022г. на САС, 3000лв. с ДДС - адв.възнаграждение, 200лв.-депозит вещо лице и 20лв.-препис от ел.документи по настоящото дело.

Настоящият състав намира за неоснователно наведеното от ищеца възражение за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение от ответницата на осн.чл.78, ал.5 ГПК. Договореното и изплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по в.гр.д. №2928/2022г. на САС и по настоящото дело, изчислено съобразно Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и общия размера на предявените искиове – 79500.44лв. е под минималния размер.

Водим от горното, В.ски окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. И. С., ЕГН ***** и съдебен адрес: гр.С., п.к. 1606, бул.“Ген.Е.И.Тотлебен“ № 53-55, ет.7, в качеството □ на солидарен длъжник и наследник на Р.В.С., ЕГН *****, починал на 24.01.2019г., да заплати на „Ю.Б.“ АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., район Витоша", ул. „Околовръстен път" №260 по Договор за ипотечен кредит с анюитетни вноски №30/15.02.2007г., ведно с прилежащите му допълнителни споразумения на основание чл.79 ЗЗД във вр. чл.430-432 ТЗ и чл.86 ЗЗД следните суми:

Сумата от 59 408.40лв./петдесет и девет хиляди четиристотин и осем лева и 40ст./,

дължима главница по договора до 23.09.2020г., ведно със законната лихва върху сумата считано от 31.07.2023г. до окончателното изплащане, като отхвърля иска за горницата до предявената сума от 62 298.90лв., предявена като частичен иск от общия размер на задължението за главница, а именно: 63 528.32лв. дължима главница за периода от 19.09.2014г. до 23.09.2020г.;

Сумата от 12 391.92лв./дванадесет хиляди триста деветдесет и един лева и 92ст./, дължими възнаградителни лихви по договора за периода от 19.10.2017г. до 23.09.2020, предявен частичен иск от общия размер на възнаградителната лихва от 29 762.35лв. за периода от 19.06.2014г. до 23.09.2020г.;

Сумата от 4 276.47лв. /четири хиляди двеста седемдесет и шест лева и 47ст./, дължими мораторни лихви по договора за периода от 19.10.2017г. до 23.09.2020, предявен частичен иск от общия размер на задължението за мораторни лихви от 5 487,05лв. за периода от 19.10.2014г. до 23.09.2020г.;

Сумата от 165.95лв./сто шестдесет и пет лева и 95ст./, дължими такси за периода от 19.02.2018г. до 23.09.2020г., предявен частичен иск от общия размер на задължението за такси от 584.88лв. за периода от 20.06.2014г. до 22.09.2020г.;

Сумата от 367.20лв./триста шестдесет и седем лева и 20ст./, дължими нотариални такси по подновяване на ипотеката – представляваща обезпечение по договора за периода от 09.01.2017 до 23.09.2020г.

ОТХВЪРЛЯ предявените искове от „Ю.Б.“ АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., район Витоша", ул. „Околовръстен път" №260 с правно основание чл.79 ЗЗД във вр. чл.430-432 ТЗ и чл.86 ЗЗД срещу В. Р. С., ЕГН: ***** и И. Р. С. с ЕГН: *****, в качеството им на наследници на Р.В.С., ЕГН *****, починал на 24.01.2019г. и двете със съдебен адрес: гр.С., п.к. 1606, бул.“Ген.Е.И.Тотлебен“ № 53-55, ет.7 за заплащане на следните суми по Договор за ипотечен кредит с анюитетни вноски №30/15.02.2007г., ведно с прилежащите му допълнителни споразумения, както следва:

Сумата от 62 298.90лв., дължима главница по договора за периода от 19.10.2015г. до 23.09.2020г., предявен частичен иск от общия размер на задължението за главница от 63 528.32лв. - дължима главница за периода от 19.09.2014г. до 23.09.2020г., ведно със законната лихва от предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата;

Сумата от 12 391.92лв./дванадесет хиляди триста деветдесет и един лева и 92ст./, дължими възнаградителни лихви по договора за периода от 19.10.2017г. до 23.09.2020г., предявен частичен иск от общия размер на възнаградителната лихва от 29762.35лв. за периода от 19.06.2014г. до 23.09.2020г.;

Сумата от 4 276.47лв. /четири хиляди двеста седемдесет и шест лева и 47ст./, дължими мораторни лихви по договора за периода от 19.10.2017г. до 23.09.2020г., предявен частичен иск от общия размер на задължението за мораторни лихви от 5487,05лв. за периода от 19.10.2014г. до 23.09.2020г.;

Сумата от 165.95лв./сто шестдесет и пет лева и 95ст./, дължими такси за периода от

19.02.2018г. до 23.09.2020г., предявен частичен иск от общия размер на задължението за такси от 584.88лв. за периода от 20.06.2014г. до 22.09.2020г.;

Сумата от 367.20лв./триста шестдесет и седем лева и 20ст./, дължими нотариални такси по подновяване на ипотеката – представляваща обезпечение по договора за периода от 09.01.2017 до 23.09.2020г., като неоснователни и недоказани.

ОСЪЖДА А. И. С., ЕГН ***** и съдебен адрес: гр.С., п.к. 1606, бул.“Ген.Е.И.Тотлебен“ № 53-55, ет.7, да заплати на „Ю.Б.“ АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., район Витоша", ул. „Околовръстен път" №260 сумата от 3 264.60лв. – разноски по производството пред ОС-В..

ОСЪЖДА „Ю.Б.“ АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., район Витоша", ул. „Околовръстен път" №260 да заплати на В. Р. С., ЕГН: ***** и съдебен адрес: гр.С., п.к. 1606, бул.“Ген.Е.И.Тотлебен“ № 53-55, ет.7, сумата от 3 220лв./три хиляди двеста и двадесет лева/- направени разноски по производството пред ОС-В. и сумата от 4 583.89лв./четири хиляди осемдесет и три лева и 89ст/ - направени разноски по производството по в.гр.д. №2928/2022г. на САС.

Решението подлежи на обжалване пред А. съд-С. с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при Окръжен съд – В.: _____